

BROBYGGNAD, f. 3. 1) Byggandet af en bro, af broar. — 2) Bro (bem. 1). — *Ss. B-skonst.*

BROBÅT, m. 2. Se *Ponton.*

BROBANK, m. 2. Hamm- eller strandbrygga, vid hvilken fartyg kunna lägga till, för att lastas, lossas eller köhalas.

BROCAD, se *Brokad.*

BROCCOLI, bråccali, m. Italiensk sommarkål, mycket lik blomkål.

BROCHE, bråsch, m. 3. (fr.) Smycke af guld eller silver, som nyttjas till bröstnål.

BROCHERA, bråschera, v. a. 1. 1) I tyger inväfva figurer, blommor af guld, tråd, silke, o. s. v. — 2) Häfta (en bok). — Skrifves äfv. *Brochering*, f. 2.

BROCHURE, bråschyr, m. 3. Häfte, ströskrift. — Skrifves äfv. *Brochyr.*

BROCKAR, m. 2. pl. (jäg.) I fett inkokade brödbitar till lockmat för råfven.

BROCKFÅGEL, m. 2. Se *Spof.*

BRODD, m. 2. 1) a) (i allm.) Nyligen uppkommen säd. *Skjuta b., stå i b.* — Bildar sammansättningarna Sädesbrodd, Rågbrodd, m. fl. — b) (bot.) Den ytterst liggande delen af växtämnet (embryo) på ett frö, bestående af rotämnet, som vid groningen förlänger sig nedåt och blir rot, samt hjertbladsstängeln, som utvecklar sig uppåt och blir den tillkommande växten. — 2) a) Hästkosöm med utstående hvasst hufvud, som nyttjas vintertiden, då det är halt på marken. — b) Söm med kantigt, hvasst hufvud, som slås under klacken på skodon, när det är halt att gå.

BRODDA, v. a. 1. Förse med broddar (2). *B. en häst. B. en sko, en hästsko.*

BRODDGRÖNT, n. sing. (Egentl. neutrum af obrukliga adjektivet Broddgrön.) Ljusgrön färg, liknande den på sädesbrodd.

BRODDKÄPPA, f. 1. (jäg.) Förvaringsmedel för hundarna mot vargar vid vinterjagter.

BRODDMASK, m. 2. Se *Åkersnigel.*

BRODDVÅLTA, v. a. 1. (åkerbr.) Låta vålten gå öfver den nyligen uppkomna sädesbrodden på en åker.

BRODER, m. 3. pl. *bröder.* 1) Den, som är född af samma föräldrar som en annan (Köttslig broder, Helbroder) eller blott af samma far eller samma mor (Stybroder, Halfbroder). *Naturlig b., oäkta halfbroder. Adopterad b.,* som genom adoption kommit i åtnjutande af broders namn och rättigheter. *Lefva tillsammans som bröder.* (Ordspr.) *Ingen annans bror i hafvet,* uti nöd eller fara söker hvar och en blott att rädda sig sjelf, utan att tänka på andra. — För denna bem. brukas ordet, i dagligt tal och samtalsvis, vanligen sammandraget till *Bror*, men ej i den mera värdade och högtidliga stilen. För häraf sammansatta ord brukas ofta den sammandragna formen, t. ex. *Brorslott.* — 2) (i kyrklig och oratorisk stil) Hvarje människa, med afseende på andra människor, såsom alla födde af en och samma himmelska fader. *Älsker edra bröder! Hvarje människa är din b. Hvar helst en usling fins, är han min vän, min bror.* — Sammandragen icke gerna i denna bem., utom i poesi. — *Syn.* Medmänniska, Nästa, Like. — 3) Benämning, som ledamöterna af vissa samfund, isynnerhet andliga, gifva hvarandra, såsom t. ex.: munkar, ordensbröder, m. fl. *Tjenande b. i en munkorden.* — Kan i denna bem. icke sammandragas. Bildar sammansättningarna: Klosterbroder, Embetsbroder,

Yrkesbroder, Gillesbroder, Ordensbroder, m. fl. — 4) Förtrolig benämning, som vänner och närmare bekanta efter öfverenskommelse gifva hvarandra, för att i samtal eller bref ej behöfva bruka namn och titel. *Vara b. med någon. B. Movitz, bror, Spänn igen dina skor! &c. En lustig b.,* munter sällskapskamrat. — Brukas för denna bem. oftast i sammandragen form. — Ingår i sammansättningarna: Dryckesbroder, Sällskapsbroder, Supbroder, m. fl.

BRODERA, brådera, v. a. 1. 1) Utsy upphöjda figurer på tyg. *B. med silke, perlor, o. s. v.* — 2) (fig.) Utsmycka (en berättelse). — *Broderande*, n. 4.

BRODERARE, m. 3. (föga brukl.) En, som gerna utsmycker sina berättelser.

BRODERBARN, BRODERDOTTER, se *Brorsbarn, Brorsdotter.*

BRODERBÅGE, bråderbåge, m. 2. pl. — *bågar.* Ram af trä, hvarpå tyget spännes, då man broderar. — Äfv. *Stickbåge.*

BRODERI, bråderi, n. 3. 1) Se *Brodering.* 1. — 2) Utsydt arbete. — 3) (fig.) Tillsatser, hvarigenom en berättelse utsmyckas. — *Ss. B-sömmerska.*

BRODERIMÖNSTER, bråderimönstr, n. 3. Mönster att brodera efter.

BRODERING, f. 2. 1) Handlingen, då man broderar. — 2) Se *Broderi* (2 o. 3).

BRODERKYSS, m. 2. Kyss, som man gifver någon, till tecken att man anser honom som en broder, eller att man derefter vill kalla honom så.

BRODERLIG, a. 2. Som utmärker bröder, bör finnas emellan bröder. *B. vänskap, tillgifvenhet, handling. B. kärlek,* äfv. kristlig kärlek, som alla människor böra hysa till hvarandra. **BRODERLIGHET**, f. 3. Broderlig vänskap, tillgifvenhet; broderliga tänkesätt. *Lefva i all b. tillsammans, i all b. och endragt.*

BRODERLIGEN, BRODERLIGT, adv. Såsom bröder, på broderligt sätt. *Lefva b. tillsammans.*

BRODERLOTT, se *Brorslott.*

BRODERMORD, n. 3. Det brott, som den begår, hvilken mördar sin broder.

BRODERMÖRDARE, m. 3. —*DESKA*, f. 4. Den, som mördar eller mördat sin broder.

BRODERPERGAMENT, bråderpärغامänt, n. 3. o. 3. Ett slags pergament, som brukas af guld- och silverbroderare till underlag för guld- eller silvertrådarna.

BRODERRAM, bråderram, m. 2. Se *Broderbåge.*

BRODERSKAP, n. 3. o. 3. 1) Det ömsesidiga förhållande, som äger rum emellan bröder (i alla bem.). För Broder i bem. 4 säges dock vanligen Brorskap; hvilket ord då gemeningen brukas som feminin. Jfr. *Brorskap.* — 2) Se *Brödraskap.*

BRODERSKÄRLEK, m. 2. sing. Broderlig kärlek; se *Broderlig.*

BRODERSON, se *Brorson.*

BRODERSÖM, brådersöm, m. 2. Sådan slags söm, som brukas vid brodering.

BRODERSÖMMERSKA, bråder---, f. 1. Qvinnas, hvars yrke är att brodera.

BRODÖS, brådös, f. 3. Se föreg. ord.

BROFOGDE, m. 2. pl. — *fogdar.* Uppsynsman öfver broarna i en stad eller ett distrikt.

BROFYLLNING, f. 2. Fyllning, vanligtvis af sten, som tjänar till underlag för en bro.

BROFÄSTE, n. 4. Ändan af en bro, der hon är fästad vid land.